

det, der står meget, meget klart pointeret i det fransk-tyske udspil, som jo blot er de visioner, som Frankrig og Tyskland som de to store nationer i EU har om det videre forløb.

Der er ingen tvivl om, at et sådant føderalt politikorps vil blive noget ganske forfærdeligt, hvis ikke den danske regering tager sig sammen og ikke blot siger, som jeg mener, det var udenrigsministeren, der sagde: Det vil vi ikke arbejde for. Nej, vi skal klart og tydeligt sige allerede nu: Glem det, venner. I kan lige så godt lade være med at prøve på det; Danmark kan ikke gå med til det, og derfor kan det ikke komme ind i den nye traktat.

Det nytter ikke noget, som SF hele tiden så gerne vil have, at vi siger: Jamen vi har et eller andet lille teknisk forbehold, så Danmark vil ikke være med i første omgang. Vi vil måske tage stilling senere hen.

Det er nu, vi har chancen til at sige, at det ikke er den vej, EU skal gå. Vi ønsker ikke yderligere integration i en union, der skal bestemmes, hvad det er, Europa skal fremover.

Vi er meget store tilhængere af samarbejde, men EU har efterhånden fået viklet sig ind i så mange ting, at det også er nødvendigt – og det ved jeg statsministeren har sagt før – med forenkling. Men vi har ikke set meget til den forenkling. Det irske formandskab startede med at sige: Nu skal vi til at lave en forenkling af Traktaten, fordi det er jo så kompliceret, og det står skrevet rundt omkring og op og ned og frem og tilbage, og vi bruger masser af artikler, hver gang vi skal lave en eller andet form for direktiv.

Jamen forenkling burde være en sag for de embedsmænd, som har siddet og arbejdet snart over et år, og vi har ikke set det første resultat, eller i hvert fald er de meget få og små.

Så taler man meget om fleksibilitet, og jeg ved godt, der er nogle enkelte partier her, der synes, det er en vældig god idé, for så kan Danmark bare holde sig lidt tilbage, og så kan de andre få lov at lave al den union, de har lyst til. Men det ødelægger samarbejdet i den union, som Fremskridtspartiet faktisk tror på. Vi tror på et EF og et indre marked, hvor vi kan samarbejde, hvor vi kan handle frit, hvor vi kan få noget fornuftigt ud af et europæisk samarbejde.

Men vi tror, hvis vi går videre i denne her union frem for blot at lave en forenkling, at så går det galt. Når det er så vigtigt med den forenkling, som der faktisk var blevet stillet i udsigt, men som der ikke er kommet så meget

som en lille smule af, så er det, fordi overskriften på hele regeringskonferencen naturligvis er udvidelse med de nye lande. De nye øst- og centraleuropæiske lande, der kommer direkte fra en union, og som er lykkelige for at være sluppet for, at det skulle bestemmes i Moskva, hvordan de skulle gøre. De er fri for det åg, at det var i Moskva, man bestemte retspolitik, man bestemte forsvarspolitik, og man bestemte strengt taget alt, hvad der overhovedet skulle til.

Nu har de fået lov til at blive frie, nu vil de gerne have lov til at se, hvordan den demokratiske verden fungerer. Hvad gør vi så? Så laver vi noget, der kunne ligne en kopi, hvis ikke vi er forsigtige, hvis ikke vi får den danske regering til at være et af de lande, der står fast på, at det fransk-tyske bidrag til det irske oplæg er ubrugeligt. Mere klart kan det vist ikke siges.

Statsministeren siger, at det kan blive svært at finde et resultat på denne regeringskonference, som ikke ligger meget tæt på formandskabsteksten, altså det irske tekstforslag. Det bliver nok lidt derhenad, men måske kan Frankrig og Tyskland få lidt, og så gør statsministeren lige opmærksom på, at vi skal endelig passe på, at vi ikke drukner os i tekniske detaljer. Men jeg vil sige til statsministeren, at hvis ikke vi i Europaudvalget havde suget os ned i alle mulige og umulige tekniske detaljer, så var det gået galt for meget længe siden for dansk erhvervsliv.

Så vil jeg dog have lov til at sige til udenrigsministeren, at jeg var meget glad for den direkte måde, udenrigsministeren sagde tingene på, for udenrigsministeren sagde – og jeg noterede det ned, for det glædede mig, og det er første gang, at jeg har hørt udenrigsministeren tale så klart – at Vestunionen ikke skal være underlagt EU. Gid vi kunne få hele regeringen til at være med på det, for så var vi fri for mange af de problemer, som vi ellers står og kæmper med til daglig her.

Udenrigsministeren sagde også, at han var imod en udvidelse af kompetenceområderne. Jamen kunne vi dog bare få sikkerhed for, at det er udenrigsministeren, der så også fik lov til at køre det igennem, for så var meget nået. Man kan frygte, at det ikke er udenrigsministeren, der til sidst skal skrive under, men statsministeren desværre, som i hvert fald ikke har udtalt sig lige så klart og tydeligt.

Angående det retlige og indre anliggende vil jeg også gerne have lov til at complimentere udenrigsministeren for at sige, at grænsekontrol, asyl og immigration skal forblive under